

TIKĖJIMAS

 Bet jūs turite naudoti tikėjimą Dievu, kad jis veiktų. Suprantate? Taigi, savo viduje jūs turite savo prisikėlimą. Jūsų prisikėlimas glūdi jumyse, jūsų dvasioje.

² Taigi, jūs žinote, kai Jėzus mirė ant kryžiaus, „Jo siela nusileido į pragarą ir pamokslavo sieloms, kurioms buvo kalėjime, kurioms neatgailavo Nojaus ilgo pakantumo dienomis“. Jo kūnas nuėjo į kapą. Bet, prieš Jam mirštant, Jis atidavė Savo Dvasią į Dievo rankas. Į rankas. . . „Į Tavo rankas atiduodu Savo Dvasią“. Taigi, suprantate, Jo Dvasia nuėjo pas Dievą; Jo siela nuėjo į pragarą; Jo kūnas nuėjo į kapą.

³ Taigi, ta Dvasia, kuri buvo Jame, buvo Dievo Dvasia. „Ta Dvasia, daugelį kartų ir įvairiais būdais patepdavo pranašus, kad atneštų žmonėms Žinią; paskutinėmis dienomis - per Kristų; o dabar, šiomis dienomis čia - per Evangeliją“. Taigi, kai mes priimame Kristų į savo širdį, ten yra viskas, ko mums reikia. Tai Amžinasis Gyvenimas.

⁴ Taigi, Kristus negalėjo sugrižti, kol neišsipildė trys dienos. Nes Jo Dvasia buvo už uždangos, tarsi užtvaros, štai *taip*, kad Jis negalėjo peržengti tos užtvaros, nes tai buvo ištartas Dievo Žodis, kad: „Jis turi gulėti kape tris dienas ir tris naktis“. Taigi, Jis negalėjo sugrižti, kol nepraėjo tos trys dienos ir trys naktys. Tuomet, kai praėjo trys dienos ir naktys, Jo Dvasia buvo išlaisvinta. Ji nuėjo tiesiai ten, kur Jo siela, o Jo siela sugrižo ir paėmė kūną, ir išpildė tai, ką Jis pasakė: „Aš turiu valdžią atiduoti Savo gyvybę. Aš turiu valdžią vėl Ją pasiimti. Aš turiu valdžią“.

⁵ Taigi, kiekvienas iš jūsų turite jėgą, lygiai taip pat, nes jūs esate Dievo sūnūs ir dukterys. Ir ta pati Dvasia, kuri yra jumyse, ši ryta, Šventoji Dvasia, kuri yra jumyse ši ryta, ta pati Šventoji Dvasia prikels jus. Taigi, jūs turite jėgą vėl prisikelti.

⁶ Kai jūs mirštate, jūsų siela nueis į . . . po Dievo aukuru, ne . . . tiesiai į Dievo Akivaizdą. Taigi, jūsų dvasia nueis pas Dievą, bet jūs negalite sugrižti. Atminkite, Biblijoje, Joje pasakyta, kad dvasia . . . „Sielos po aukuru, šaukia: ‚Viešpatie, kaip ilgai, kaip ilgai?‘“ Ir jos negali sugrižti, kol neišsipildys Raštai, kaip ir Kristus, negalėjo sugrižti, kol nebus išpildyti Raštai. Tuomet po to, kai viskas buvo padaryta, visos kančios pasibaigė, ir broliai iškentėjo tuos pačius dalykus, ar mes iškentėjome taip, kaip ir jie kentėjo, ir taip toliau; tuomet tą dieną jūs tiksliai sužinosite, kur jūs esate palaidoti, jūsų dvasia bus paleista nuo Dievo ir ateis pas sielą.

⁷ Taigi, siela yra ta jūsų dalis, kuri žino ir supranta - jūsų protas. Jūs prisimenate tą regėjimą, kurį aš neseniai turėjau, ar

nedidelį persikėlimą, patekau į tą vietą ir mačiau tuos žmones? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Taigi, jūsų dvasia sugrįš į tą kūną, ir į tokios—tokios rūšies kūną, sielą, kur tai toks kūnas, kuriam nereikia valgyti ir taip toliau. „Jei ši žemiškoji palapinė suirs, mūsų jau laukia kita“, dangiškasis kūnas. Ir su ta dvasia, ir su ta siela ir dangišku kūnu jūs vėl prikelsite šį fizinį kūną tam didingam Tūkstantmečiui. Suprantate? Jūs dabar savyje turite jėgą tai padaryti, dabar, ir ta jėga, kurią jūs dabar savyje turite, galėtų sukurti naują pasaulį. Dievas neturi mažų, silpnų vietų, ir didelių, stiprių vietų, kurios būtų galingos, mažiausias Dievo prisilietimas yra visagalis, suprantate, menkiausias mažiausias Dievo prisilietimas.

⁸ Taigi jūs žinote, taigi aš stengiuosi dabar įvesti jus į tikėjimą, jūs žinote, kad su jumis, kaip su krikščioniu, kažkas įvyko. Ar jūs žinote? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Anksčiau jūs buvote nusileidę *šiam* purve, visame tame purve ir nuodėmėje, ir girtavime, ir azartiniuose žaidimuose, ir—ir pasaulio dalykuose. Na, kai tik jūs patikėjote, kad Kristus atleidžia jūsų nuodėmes, jūs pakilote aukščiau viso to. Dabar jūs esate *čia*, suprantate, virš viso to. Kodėl? Nes jūs patikėjote, jog esate krikščionis. Tuomet, kai jūs priėmėte Kristų, ir Šventoji Dvasia įėjo į jus, tada jūs turite tikėjimą Šventąja Dvasia, kuri suteikia jums jėgos pakilti virš viso štai tokios rūšies nuodėmingo gyvenimo.

⁹ Na, taigi, vienintelis dalykas, kurį jūs turite padaryti, kad pakiltumėte aukščiau į išgydymą, tai tiesiog turėti daugiau tikėjimo, tiesiog—tiesiog toliau išstumti jį. Suprantate? Ir štai jums. Dabar, jei sergate ir jūs nesate krikščionis, tapkite krikščioniu tiesiog dabar, kad, esant krikščioniu, į jus įeitų ta išgydanti jėga. Ir tai suteiks jums tikėjimą pakilti virš nuodėmės. Tai suteiks jums tikėjimą. Ir viskas, ko jums reikia šioje kelionėje, yra dabar tiesiog jumyse. Ir vienintelis dalykas, kurį jūs turite padaryti - tai turėti tikėjimą Dievu, kuris per Šventąją Dvasią iškelia iš jūsų tuos gerus dalykus, kurie yra jumyse. Ar jūs dabar aiškiai suprantate? Supratote tai?

¹⁰ Manau, kad praeitą vakarą Bilis man pasakė, paskambino man ir pasakė: „Ateik šį rytą, ypač dėl vieno asmens, kuris atvyko manydamas, jog mes šią savaitę turėsime tarnavimus apie tuos Septynis Antspaudus“. Ir, aš manau, jie atsivežė sergantį vaiką. Ir jei dabar jūs esate *čia*, pone, atminkite, jūs negalite. . . Jūs—jūs turite turėti tikėjimą dėl to vaiko, jei tai—jei tai mažas, nekaltas kūdikėlis.

¹¹ Bet dabar leiskite man paimti kitą Rašto vietą, jei galima, tiesiog minutėlę. [Brolis Nevilas sako: „Pirmyn, broli. Amen“—Red.]

¹² Tiesiog atminkite, dabar, Evangelijose, mes skaitome, manau, Darbų 16-ame skyriuje, kur Paulius ir Silas vieną naktį buvo kalėjime. Ir jie buvo sumušti už tai, kad išvarė demono

dvasią iš ateities spėjėjos. Ir tai buvo . . . Ir, ji, jos šeiminkai dėl to supyko. Ir sumušė juos, uždarė juos į vidinius kalėjimus. Ir tuomet, kai jie tai padarė, kol Paulius ir Silas meldėsi, Dievas siuntė žemės drebėjimą ir sudrebino kalėjimą.

¹³ Filipiečių kalėjimo prižiūrėtojas, būdamas šimtininku, kur, praradus savo—savo kalinius, jam būtų tekę sumokėti už kalinius savo paties gyvybę. Jis išsitraukė savo kalavią ir ketino nusižudyti, kai Paulius išbėgo ir pasakė: „Nedaryk sau blogo. Mes visi čia“.

¹⁴ Ir tas šimtininkas, sakytume, susidarė tam tikrą įspūdį apie Paulių ir kitus. Jie galbūt dainavo giesmes. Jie galbūt liudijo ar kažką padarė. Bet kad ir kas tai būtų, jie žinojo, kad jie buvo šventi vyrai. Jie žinojo, kad tie vyrai buvo kitokie. Nes jis iškart paklausė: „Ką aš turiu daryti, kad būčiau išgelbėtas? Ką aš turiu daryti, kad būčiau išgelbėtas?“

¹⁵ Taigi, Paulius pasakė: „Tikėk Viešpatį Jėzų Kristų ir būsi išgelbėtas tu ir tavo namai“.

¹⁶ Na, taigi, jei tikėjimas Viešpačiu Jėzumi Kristumi . . . Tai nereiškia, kad jo išgelbėjimas išgelbės namus. Bet jeigu jis turi pakankamai tikėjimo Dievu savo išgelbėjimui, jis gali turėti tą patį tikėjimą ir dėl savo namų. Ir jo namai turės ateiti, suprantate, tas pats dalykas.

¹⁷ Lygiai taip pat, kaip ir Jobas, kaip aš ir kalbėjau aną vakarą Džordžijoje, susirinkime. Aš pasakiau: „Jobas, jis pasakė: ‚Taigi, aš nežinau ar mano vaikai nusidėjo, bet kas, jei jie nusidėjo?‘“ Ir Jobas, kad išliktų teisus, turėjo padaryti vieną dalyką - paaukoti deginamąją auką. Jis pasakė, kad aukos deginamąją auką, jeigu jo vaikai nusidėjo, tuomet jų nuodėmė jiems bus atleista. Ir tai buvo geras dalykas, kurį tėvas padarė. Tai gerai maštantis tėvas. Šiandien mums reikia daugiau tokių tėvų. Ir Jobas aukojo deginamąją auką. Tai įvyko dar prieš prasidedant jo nelaimėi.

¹⁸ Bet kai visi jo vaikai buvo užmušti ir visos jo avys sunaikintos, ir visa, ką jis turėjo, buvo atimta, jis sėdėjo ant pelenų krūvos už savo namo, gramdydamas save moline šuke.

¹⁹ Ar jūs atkreipėte dėmesį, po jo nelaimės dienų, kai Dievas vėl pradėjo jam gražinti? Kur jis turėjo dešimt tūkstančių galvijų, ir taip toliau, Jis gražino dvigubai. Ir dvigubai jo avių, ir viską - dvigubai. Bet ar jūs atkreipėte dėmesį? Ir Dievas taip pat davė Jobui septynis jo vaikus. Ar kada nors pagalvojote, kur jie buvo? Ta deginamoji auka stovėjo už juos. Jie buvo išgelbėti, Šlovėje, laukdami, kada jis ateis. Šiandien jis su jais. „Tu ir tavo namai bus išgelbėti“. Suprantate? Taigi, Jobas, kad būti teisiu, turėjo padaryti vieną dalyką - paaukoti deginamąją auką.

²⁰ Jūs turite padaryti vieną dalyką, kad būti teisiu - tai turėti tikėjimą Dievu. Nes, tikėjimu jūs esate išgelbėti, tikėjimu jūs esate išgydyti, tikėjimu jūs gaunate viską, ką jūs turite.

Suprantate? Tai tikėjimu, kad jūs tikite tuo. Taigi, „Tikėk Viešpatį Jėzų Kristų, ir būsi išgelbėtas tu ir tavo namai“.

²¹ Dabar, pone, jei turite čia kūdikį, už kurį reikia pasimelsti, jūs pats tikėkite. Aš čia tam, kad sujungčiau savo tikėjimą su jūsų, ir mes kartu tikėsime, kad Dievas išgydys šį kūdikį.

²² Jūs matote, mes turime savyje jėgą tai padaryti. Jūs savyje turite jėgą tai padaryti. Kiekvienas krikščionis turi jėgą tai padaryti. Bet dabar, jei mes tik galėtume...Ta jėga kontroliuojama įstatymu.

²³ Kaip aš dažnai sakydavau, tai kaip gravitacija kontroliuoja vandenį, nes tai yra įstatymo dėsnis. Gravitacija kontroliuoja vandenį.

²⁴ Saulė kontroliuojama...ar žemė, žemės sukimasis. Jūs negalite tiesiog priversti saulę daryti vieną dalyką, o paskui pasakyti: „Manau, kad aš dar šiek tiek noriu pamiegoti. Sustok valandėlei“. Ji to nepadarys, suprantate, nes yra įstatymo dėsnis. Jei jūs elgsitės pagal tą įstatymo dėsnį, na, tuomet viskas bus gerai. Jei nueisite miegoti laiku, jūs galėsite pabusti laiku. Ir jeigu jūs... .

²⁵ Kaip mes turime Aukštutinį ežerą, Ontarijo ežerą, Hurono ežerą ir visus tuos Didžius ežerus čia. Mes turime dešimtis tūkstančių kartų tūkstančius akru žemės Nevadoje, Kalifornijoje, Arizonoje ir Naujojoje Meksikoje, kuri džiūsta dėl to vandens, žemė, kuri galėtų išauginti bet ką. Jūs galėtumėte išmaitinti visą pasaulį, jei tik turėtumėte ten tuos vandenius, kurie yra čia. Ir tai visiškai nesutrikdytų, nes jie pasipildo šaltiniais. Vos tik jis išsenka, tuoj vėl prisipldo iki tokio pat lygio, kadangi gravitacija išlaiko jį ten. Na, taigi, jei galėtumėte vadovautis gravitacijos dėsniu, jūs galėtumėte paimti visus tuos Didžiuosius ežerus ir palaistyti ten visą kraštą, ir pamaitinti visą pasaulį, neliktų nė vieno alkanų. Bet jūs negalite sėdėti čia ir sakyti: „Taip. Aš suprantu tai. Žinoma“. Jūs turite eiti ir padaryti tai.

²⁶ Na, lygiai tokiu pat būdu ir su Dievo įstatymu. Dievo įstatymas yra tikėjimas. Ir mes šį rytą čia turime tikėjimą, išgydyti bet kokią ligą, padaryti bet ką. Bet tai yra kontroliuojama įstatymo, ir tas įstatymas yra tikėjimas. Dievo įstatymas yra tikėjimas. Jėzus pasakė: „Ko tik trokštate, kai meldžiatės, jei galite patikėti, kad jūs tai gaunate, jūs galite tai turėti“. Štai taip. Taigi, tai yra tikėjimas, kuris kontroliuoja tai, o tikėjimas mums duodamas būtent toks, kokio mums reikia. Taigi, mes turime...Dievas vieniems iš mūsų skiria vienokį tikėjimą, kitiems kitokį tikėjimą. Tai nėra kažkokia didinga antgamtinė jėga, kurią jūs turite. Nes, kai jūs tampate krikščionimi, jūs—jūs jau turite jėgą, bet jums trūksta tikėjimo, kad galėtumėte ta jėga naudotis.

27 Taigi dabar, ši ryta, kai ateisite, kad už jus pasimelstų, atminkite, Biblijoje pasakyta štai kas. Tai tiesa. Jokūbo 5:14: „Jei kas nors tarp jūsų serga, tepasikviečia bažnyčios vyresniusius. Tegul jie patepa jus aliejumi ir tesimeldžia už juos. Tikėjimo malda išgelbės sergantįjį, ir Dievas jį pakels“. Tai pažadas, jeigu jūs patikėsite juo. Todėl, suprantate, išgydymas skirtas asmeniui.

28 Tai buvo Jėzaus iš Nazareto dienomis. Jis negalėjo išgydyti žmonių prieš jų—prieš jų pačių tikėjimą. Jis pasakė: „Aš galiu, jei tiki. Jei tiki, kad Aš galiu tai padaryti, Aš tai padarysiu“. Jei gali tuo patikėti!

29 Taigi, kai kurie žmonės priskiria—priskiria išgydymo jėgą kitiems, evangelistams. Tai ne tai. Išgydymo jėga yra jumyse. Ji yra jumyse. Jie tiesiog pastato vežimą priešais arklį. Evangelistas neturi jėgos, kad išgydyti.

30 Tai Šventoji Dvasia turi jėgą išgydyti, ir jūs turite Šventąją Dvasią. Tai mažas medelis, kuriuo jūs esate, ir visa, ko jums reikia, yra jumyse. Taigi, todėl jūs tiesiog pradėkite gerti iš Dievo pažado, sakydami: „Tai tiesa. Dievas pasakė, kad Jis išgydys mane. „Jo žaizdomis aš esu išgydytas““. Štai taip. Žinote, ką jūs darote? Jūs pradodate išstumti išgydymą, štai ir viskas. Suprantate? Ir tuomet kiti gali pamatyti, ką jūs turite.

31 Taigi, kas tai: „Tikėjimas yra esmė to, ko viliamės, įrodymas to, kas neregima“.

32 Galbūt aš pasodinsiu tą mažą medelį. Aš nematau obuolių, bet jie ten yra. Tas medelis žino, kad jie ten yra. Taigi jis tiesiog pradeda gerti, stumti ir stumti, kadangi jis žino: „Jie yra manyje. Po kurio laiko aš išauginsiu juos čia. Duokite man šiek tiek laiko. Tik duokite man truputį laiko“. Jis tiesiog toliau geria. „Taip, aš žinau, kad obuoliai yra manyje. Po kurio laiko aš išauginsiu juos“. Ir pirmas dalykas, žinote, štai jie pasirodo. Štai pasirodo obuoliai, nes jis tikėjo, kad jie yra jame.

33 Ir jeigu jūs tikite, kad Šventosios Dvasios jėga yra jumyse, kad išgydytų jus, štai ir viskas. Tiesiog toliau stumkite. Suprantate? Jūs turite tikėjimą. Jūs negalite iš karto pamatyti rezultatų. Jūs to nematote.

34 Taigi, suprantate, Jokūbas išteisino Abrahamą jo darbais. Paulius išteisino Abrahamą jo tikėjimu. Tuomet ką tuomet mes galėtume pasakyti tarp šių dviejų? Abrahamas kalbėjo apie tai, ką... Aš turiu omenyje, Paulius kalbėjo apie tai, ką Dievas matė Abrahame. O Jokūbas kalbėjo apie tai, ką žmonės matė Abrahame. Suprantate? Dabar, suprantate?

35 Todėl, Dievas žinojo, dar prieš gimstant kūdikiui, kad Abrahamas turėjo tikėjimą. Ir Abrahamas įrodė tai Dievui, elgdamasis taip, tarsi (jis), kad kūdikis gims, kai jis buvo nevaisingas. Jis neturėjo vaikų. Jo žmonos iščios buvo mirusios, ir jis buvo nevaisingas. Bet vis dėlto jis žinojo: „Ten kažkur buvo kūdikis“. Suprantate, jis vis gerė pažada, prisiglaudęs

prie didžiojo Dievo El Šaddai, *Krūtinės*. Prisiglaudęs ten, gėrė, žinodamas, kad Dievas duos jam jį; žinodamas, kad tai buvo pažadas, ir Jis turėjo tai padaryti.

³⁶ Ir mes esame Abrahamo vaikai. Taigi, remkimės Jo pažadu, ir laikykimės už to, žinodami, kad Dievas tai padarys. Jis taip pasakė. Ar jūs dabar tikite tuo? [Susirinkimas sako: „Amen“ – Red.]

³⁷ Tuomet tegul sergantys išsirikiuoja čia iš vienos pusės ar iš kitos, kurie nori, kad už juos pasimelstų. Ir jei mes galėtume paimti čia vyresnįjį ir patepti juos aliejumi, aš pasimelsiu už juos, ir mes tikėsime, kad Dievas kiekvieną iš jų padarys sveiką. „Jeigu gali patikėti“.

³⁸ Teddy, kur jūs? Apeikite čia, iš dešinės pusės. Puiku. Ir aš noriu, kad jūs sugrotumėte „*Tiktai Tikėk*“.

³⁹ Ir kol jie ateina, tiesiog palenkime savo galvas, likusi auditorija, ir melskimės už šiuos ateinančius žmones.

⁴⁰ Dangišskasis Tėve, ši rytą Jėzaus Kristaus vardu mes atnešame Tau šią varganą, sergančią, kenčiančią žmoniją, kuri yra šioje baisioje, pražūtingoje būklėje. Aš tikiu Tavimi, Viešpatie. Aš–aš žinau, kad Tavo Žodiai yra teisingi. Jie yra tokie teisingi! Jie negali pavesti, nes Jie yra Amžinas ir nesibaigiantis Dievo Žodis. Jie yra visagaliai, kaip ir Dievas, nes Jie yra Jo dalis. „Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų“. Taigi, mes tikime tuo, Viešpatie, visa savo širdimi, visa savo siela, viskuo, kas yra mumyse. Mes tikime tuo.

⁴¹ Ir aš stengiausi paprastai, vaikiškai pateikti tai žmonėms, kad jie suprastų ir žinotų, jog Dievo Jėga glūdi juose. Jei tik jie galėtų turėti tikėjimą ir vykdytų Dievo nurodymus!

⁴² Štai kaip jie buvo išgelbėti. Jie atėjo ir atgailavo už savo nuodėmes ir buvo pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu, remiantis šia Biblija, Darbų 2. Ir tuomet Petras pasakė, kad: „Jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną“. Ir štai Ji ateina, tiesiog tiksliai, nes Tai yra apreikštas Dievo Žodis.

⁴³ Na, taigi, tas pats dalykas, Tėve, mes žinome, kad tai tiesa, kai mes patepame ligonius aliejumi ir meldžiamės. „Tikėjimo malda išgelbės sergantį. Dievas pakels juos“. Dieve, te kiekvienas ši rytą paliks šį altorių ir čia aplink, laimingas ir besidžiaugiantis, žinodamas, kad Dievas juos išgydė. „Eik ir būk sveikas“. Nes mes dabar pavedame juos Tau, Jėzaus Kristaus Vardu.

⁴⁴ Ir te kiekvienas būna išgydytas ir te supras regėjimą, ką tai reiškia, kaip Abrahamas, vadino tuos dalykus, kurių nėra, tarsi jie būtų, nesvarbu, kokie yra rezultatai, tai neturi nieko bendra su tikėjimu. Rezultatai - tai niekas. Tikėjimas jau įsitvirtino. „Ir tikėjimas yra esmė to, ko tikimasi, ir įrodymas to, ko nematome“.

Dieve, tegul tai giliai įsiskverbia į jų širdis, nes jiems reikia Tavęs.

45 Aš ateinu kaip Tavo nuolankus tarnas, kad atsistočiau čia kartu su kitais tarnais ir melsčiau Dievą, kad įdėtų į mūsų širdis maldą už šiuos sergančius žmones. Mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

46 Kažkas pasakė, kad pastate buvo brolis Estle Beler. Ir manau, kad čia yra dar vienas tarnautojas, kuris ši rytą vedė maldoje. Mes norėtume paprašyti visų čia esančių tarnautojų, kas jie bebūtų, jei jūs ateitumėte čia ir atsistotumėte su mumis prie šio altoriaus, tik minutėlei, trumpam, prašau, broliai. Ir vyrai. . . Broli Benai, ačiū. Tiesiog ateikite ir atsistokite čia, aplink altorių, kad mes galėtume pasimelsti su šiais žmonėmis, uždėti ant jų rankas.

47 Dabar, kai jie groja dainą. Ir kol tarnautojai čia užima savo vietas, taigi mes, kiekvienas, galime uždėti rankas ant sergančiųjų.

48 Pažiūrėkime, štai nusileidžia nuo kalno. Aš matau ateinantį Žmogų, niekuo nesiskiriantį nuo bet kurio kito žmogaus. Jis buvo tiesiog eilinis Žmogus, smulkaus kūno sudėjimo, gana liesas. Jei pažiūrėsime į Jo žvilgsnį, Jo akys nukreiptos į reginį, vykstantį slėnyje. Tai buvo Jo apaštalai. Jie ten turėjo berniuką, kuris sirgo epilepsija, ir, be jokios abejonės, jie prašė: „Išgydyk jį, Viešpatie! Išgydyk jį!“

49 Bet, suprantate, tiesiog sakant: „Išgydyk jį, Viešpatie, išgydyk jį“, - tai nieko neduos. Tai tiesiog nepadės. Kažkas turi būti už to: „Išgydyk jį, Viešpatie, išgydyk jį“. Suprantate? Ir jei man pavyks pasiekti, kad jūs patikėtumėte tuo, ir tikėtumėte visa savo širdimi, jūs būsite išgydyti, jei man pavyks, kad jūs iš tikrųjų pamatytumėte regėjimą.

50 Dabar pažvelkite, tie mokiniai stovėjo ten, galbūt purtė jį, galbūt stumdė: „Tikėk tuo, broli! Tikėk tuo! Aleliuja! Tikėk tuo! Išgydyk jį, Viešpatie! Išgydyk jį!“ Tačiau šėtonas taip ir liko ten, nes jis negalėjo rasti pakankamai tikėjimo, kuris priverstų jį išeiti.

51 Bet štai nuo kalvos nusileidžia Vienas. Ir kai tik tas šėtonas atpažino, kad Tas šiek tiek skiriasi nuo kitų žmonių! Suprantate?

52 Taigi, štai tokiais žmonėmis mes norime būti, kaip mūsų Viešpats Jėzus. Taip. Tiesiog ateiti ne dėl pasirodymo, bet ateiti, mylint mūsų Dievą, žinant, kad mums buvo pavesta eiti ir daryti tai. Tai yra mūsų pavidimas.

53 Tuomet, kai Jis priėjo prie tėvo, manau, iš čia ir buvo parašyta ši daina, sukurta iš tų Žodžių, jis pasakė: „Viešpatie, pasigailėk mano sūnaus, nes jį siaubingai vargina demonas“. Pasakė: „Jis įmeta jį į ugnį ir visiškai išvargina, ir taip toliau“.

Jis pasakė: „Aš nuvedžiau jį pas Tavo mokinius, bet jie negalėjo jo išgydyti. Bet aš—aš—aš maniau. . .“

⁵⁴ Jis tarė: „Aš galiu, jei tu patikėsi. Taigi, Aš turiu Savyje Jėgą, - Jis pasakė, - tai padaryti, jei gali tuo patikėti“.

⁵⁵ Ar Dievas leistų, šiems ryžiu sergantiems žmonėms, kurie ši rytą sėdi čia, kurie buvo nurašyti, prikaustyti prie lovos vėžio, leukemijos ir ligų, negalavimų, ar Dievas išgydydamas juos praleistu jus? Nelabai tikėtina. Ne. Suprantate? Taigi, Jis nepaveda. „Aš galiu, jei tu tiki“. Ką Jis pasakė?

Viskas įmanoma, tiktai. . .

Taigi, broli Tyler, atekite. . .? . . .

Dabar tiktai tikėk, tiktai tikėk,

⁵⁶ Dabar, kai aš meldžiuosi, norėčiau, kad jūs uždėtumėte rankas ant žmonių. Kad ir ko jiems reiktų. . .? . . . ir te eina tiesiai toliau.

⁵⁷ Broli Nevilai, jūs patepsite aliejumi, o broliai. . .? . . .

⁵⁸ Norėčiau, kad dabar visi, esantys auditorijoje, palenktų savo galvas. Visi giliai susikaupe maldoje.

Tiktai. . .

⁵⁹ Viešpatie, pasigailėk, aš meldžiu, ir išgydyk šiuos žmones, per Jėzaus Kristaus Vardą. Amen.

Jėzaus iš Nazareto Vardu. . .? . . .[Tuščia vieta juostoje—Red.]

⁶⁰ Tiek daug eilėje, stebint juos, matant jų reakciją, kokie jie buvo, ir matant, kaip jie reaguoja į veiksmą. Suprantate? Yra toks dalykas, kaip veiksmas, jie pakilo ir išėjo į priekį. Kitas dalykas, kaip jie reaguoja į tą veiksmą, kurį jie padarė. Po to, kai priėjo iki to, jog patikėjo, kad kai už juos pasimels, jie bus išgydyti, tuomet stebėkite jų reakciją į savo veiksmą.

⁶¹ Taigi, ši rytą, esu tikras, mūsų pastorius turi mums gerą pamosklą.

⁶² Vienas dalykas, kurį norėčiau trumpai pakomentuoti, buvo katalikė mergina, stovėjusi prie altoriaus. Prieš keletą dienų ji buvo mano namuose, ji ir jos vyras. O jos vyrą aš pažįstu jau kurį laiką. Ir—ir ten buvo kažkas tokio, kol mes turėjome asmeninį pokalbį.

⁶³ Štai kur mes turėjome regėjimą. Tai, kur mes. . . aš turėdavau visa tai čia, bažnyčioje, bet tiesiog paėmiau ryte, ir taip toliau. Ir taigi, tai buvo ten.

⁶⁴ Aš niekada nieko nepasakiau, nes ji buvo mergina, kitas dalykas, visą laiką buvo ugdoma katalikų bažnyčioje ir taip toliau. Bet ji pradėjo kalbėti apie savo motiną. Ir tuo metu aš pamačiau regėjimą apie jos motiną. Pasakiau jai, kokia buvo jos mamos problema, ir apibūdinau ją, ir kaip jos mama atrodė.

Žinoma, ji buvo to teisėja, ar tai buvo teisinga, ar ne. Niekada savo gyvenime nebuvau matęs jos mamos. Ji tai žino.

⁶⁵ Ir mergina, šį rytą atėjo čia prie altoriaus ir atsistojo, kad atliktų išpažinimą ir priimtų Kristų kaip savo Gelbėtoją. Šį rytą ji tai padarė prie altoriaus.

⁶⁶ Brolis Nevilas, nežinodamas, patepė ją aliejumi. Kaip—kaip Dievas veikia! Patepė ją aliejumi, skirtu ligoniams. Bet stebėkite Šventosios Dvasios judėjimą. Taigi, kadangi ji buvo patepta, tikrai ne sirgo, bet buvo patepta. Matote, kaip viskas veikia teisingai? Dabar ji stovėjo kaip krikščionė, tapusi tuo, kaip mes tikime, krikščione. Dabar ji paklausė: „Ar galėtumėte pasimelsti už mano motiną? Ji serga“. Tai tas pats. Taigi patepimo aliejumi jau buvo patepta.

⁶⁷ Aš pagalvojau, kaip tai savita, suprantate, kažkas ką tik buvo išgelbėtas. Kristus stojo už mus visus. Jis stovi už visus. Ir kai tik ši mergina tapo krikščione, tuomet ji taip pat nori už ką nors stovėti, parodydama, kad Kristaus Dvasia įeina į mus, kai mes iš tikrųjų esame išgelbėti. Taigi, tai tikrai puiku. Aš— aš tikrai vertinu tai, tą nuostabią krikščionišką tikėjimo dvasią. Taigi, tiesiog prisiminkite.

⁶⁸ Taigi, ši jauna mergina, ji yra kažkur čia, ir dar viena katalikė panelė, kuri atėjo. Ir norėčiau pasakyti šiuos žodžius, tiesiog prieš man perduodant tarnavimą mūsų pastoriumi, suprantate, tai:

⁶⁹ Taigi, Katalikų bažnyčia kartą buvo panaši į šią bažnyčią. Jei sugrįšite ir perskaitysite Bibliją, kuria mes tikime, ir jūs žinote, kad Katalikų bažnyčia buvo pirmoji Bažnyčia. Tai tiesa. Bet ji pasitraukė nuo Savo Mokymo. *Tai* buvo Katalikų bažnyčios mokymas. Bet, matote, jie turi šešis šimtus ir daugiau kitų knygų, kurias parašė popiežiai ir taip toliau, kurios jiems yra tokios pat šventos kaip ir ši Biblija.

⁷⁰ Taigi, matote, kas tai yra, jūs nepasikeitėte. Ką jūs padarėte, jūs tiesiog atsivertėte. Suprantate? Taigi, jei paimsite . . . Žinoma, aš manau, galbūt kai kurie iš jūsų, šios dvi šį rytą, buvo moterys. Galbūt čia sėdi keletas katalikų vyrų.

⁷¹ Jei grįžtumėte į bažnyčios istoriją, jei paklaustumėte savo kunigo: „Ar šių apaštalų veiksmai čia Biblijoje, ar tai buvo . . . Ar tai buvo ankstyvieji katalikai?“ Jis atsakys: „Taip“. Ir tai tiesa. Jie buvo. Tabar jie, pažiūrėkite, kokią religiją jie turėjo. Jie rinkdavosi nedidelėje, paprastoje vietoje. Jie niekada nesakė: „Sveika, Marija“ ar „Tėve mūsų“. Tai bažnyčios tradicija. Ką jie kalbėjo? Jie šlovino Dievą. Jie šaukė. Jie verkė.

⁷² Pažvelkite čia į Darbų 2, kai šventas apaštalas Petras ir Jokūbas, Jonas ir visi jie buvo kartu. Biblijoje pasakyta, kad jie kalbėjo kalbomis. Ir jie šaukė, ir net elgėsi, taip—taip pripildyti

Dvasios, kad elgėsi tarsi būtų girti, ir netgi taip, kad išorinis pasaulis paklausė: „Ar tie visi nėra girti?“

⁷³ Ir tuomet Petras, apaštalas, šventas Šventasis Petras, kai jis atsistojo, ir jis pasakė: „Vyrai ir broliai, šie vyrai nėra girti, bet jie yra pripildyti Dvasios“, kaip ir pasakyta Biblijoje, kad jie buvo. Taigi, tai buvo ankstyvoji Katalikų bažnyčia, remiantis jų mokymu.

⁷⁴ Taigi, matote, maždaug po dviejų šimtų metų į bažnyčią pradėjo veržtis garbingi žmonės. Tuomet ką jie padarė? Jie įkūrė savo pirmą organizaciją Nikėjos Taryboje, 606 m. *po Kr.* Jie sukūrė savo . . . Kai Nikėjoje, Romoje įvyko Nikėjos Tarybos Pasitarimas, jie pradėjo kviesti visus aukštą postą turinčius žmones, ir jie tiesiog *suformavo* bažnyčią, ir *sukūrė* bažnyčią.

⁷⁵ Po to ji skilo keturi ar penkis kartus. Nuo ten jie perėjo—jie perėjo prie vyskupo; nuo vyskupo - prie popiežiaus. Ir nuo to laiko atsirado graikų stačiatikiai ir įvairūs kiti, kol jie tiesiog suskilo, ir tai ką jūs matote šiandien. Tai tiesiog visokio pobūdžio susiskaldymas.

⁷⁶ Bet ką mes stengiamės padaryti, mano drauge katalike. . . Suprantate, mes taip pat esame katalikai, mes esame ankstyvieji, pirmieji katalikai. Ir bažnyčia, kur mus dabar vadina, dažniausiai, mus vadina sekmininkais, nes mes tikime Sekminių palaiminimu.

⁷⁷ Tai kur buvo organizuota Katalikų bažnyčia. Ir šiandien, mūsų sekmininkų organizacijose, jei—jei šis pasaulis išsilaikytų dar penkis šimtus metų, ši Sekmininkų organizacija būtų formalesnė nei šiandieninė Romos Katalikų bažnyčia. Ji tiesiog tolsta vis toliau ir toliau tokiu pat būdu. O kai jie organizuojasi, jie iš to padaro ložę. Ir tuomet jie tiesiog tampa lože, nariais, ir neatsivertusiomis sielomis.

⁷⁸ Mano brangiems, brangiems broliams ir sesėms, visiems jums. Kaip Dievo tarnas, aš niekada anksčiau to nekalbėjau pasaulyje, šioje bažnyčioje, aš niekada nekalbėjau. Bet kaip Viešpaties pranašas, aš sakau jums: „Tai yra Šviesa. Vaikščiokite Joje“.

61-0813 Tikėjimas
Branhamo Maldos Namai
Džefersonvilis, Indianos JAV

LITHUANIAN

©2025 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Irašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org